

Створення Національної академії наук України

Вступ. Виникнення Української академії наук (таку назву тоді носила нинішня Національна академія наук України) тісно пов'язано із загальною історією нашої країни того періоду. Історичні умови створення власного державного статусу призвело до того, що стара Імператорська академія наук, яка була до революційної доби єдиною загально імперською науковою організацією, вже не могла існувати без розгалуженої мережі місцевих (республіканських) академій наук. Це в свою чергу підсилювало наукове життя в колишніх складових частинах Російської імперії, які увійшли у 1922 р. до складу новоствореної держави – СРСР. У свою чергу, Українська академія наук була органічно і невід'ємно вбудована в мережу радянських республіканських академій наук.

Матеріали та методи. Історичний метод, метод порівняльного аналізу, місцеві краєзнавчі матеріали.

Результати та обговорення. Майже невідомою або малодослідженою сторінкою в історії створення Української академії наук є те, що подібний намір мав голова Центральної Ради М.С. Грушевський. Але із сукупності об'єктивних та суб'єктивних причин йому не вдалося втілити це у життя. Час настав у період гетьманату П.П. Скоропадського. Будучи людиною широко освіченою, гетьман розумів необхідність створення нової наукової організації. Принагідно, слід зауважити, що П.П. Скоропадський мав власний життєвий досвід на момент створення академії і чудово пам'ятав нещодавню діяльність Російської Імператорської академії наук, Імператорського Російського Географічного Товариства (нинішній наступник - Російське Географічне Товариство). Таким чином, особистісні риси гетьмана як тодішнього керівника державного утворення повністю збіглися із об'єктивно необхідною потребою як суспільства, так і країни в цілому.

Висновок. Вся історія створення Української академії наук є яскравим і переконливим свідченням того, що мінлива політична кон'юнктура та історичні зміни не владні над загальнокорисною справою.

Література

1. Історія України : підручник / уклад. Н.М. Левицька та ін. – К. : Видавництво «Кондор», 2010. – С. 203.

